

Είδα το πρόσωπό του τό συμπληρωμένο;
 κι' έλεινος έργοσος βαρδ' γουναριός.
 Σε μηδ' καρτόσα' μήτρη' σ'ού πείσμα τού Κορφαίου
 κι' έπληγε' σ'ού Παιδίτι.

Τού Παλαίου τής αυλάς άνέβημι σ'ού
 κι' έλτε με τήν Κορώνα για τόν γ'ρωστό ναυγά.
 Έφ'ορδ'σαν καμπόσοι πολίται στωμίλοι,
 σ'ό μ'ην κι' δ' Θεοτότης καδ' έλαυόσ' όμ'ιλαι:

Τι τάχατ' να' π'ήγε' να' π'ή' σ'όν Βασιλέα;
 κι' έυδ'όν τού Τανάρου και πέρας τού Μαλάα,
 κι' άπό τού Ζαχαράνου και μέχρι τής Αδής
 έβόησαν οι πάντες: Διάλοισ Βουλής.

Θέλωσ' κι' έγώ, βοή Παριώλι, νάμ' βασιλαμίνος
 περί τής τήσ' τής Βουλής έτοιμ'οσι κατ'ά τού,
 δμος' άπ' έπ'αυήσ'εως δ' κ'νολοσημίνος
 μου' ερώτασε τό πρόσωπό με τ'ά φτεριάματά του.

"Όταν έρωτήσ'ον κι' έγώ π'ός τος δ'ν τέλει κ'νοσ
 πάντα τ'οιούτ'η' παρ' αυτών άπάντ'η'σιν λαμβάνο,
 και πάντα μου τυχαίνε
 νάμ'ε συναχαμίνοι.

Π. — Τ'οιούτ'η' περιφρόνησι σου π'όπει, μασκαρά.
 Φ. — Βλέπωσ' ένώ, βοή Παριώλι, μηδ' κουσιόδ' νυρά;

Π. — Τήν βλέπω, βοή...
 Φ. — Μοδ' φαίνεται π'ός λέγεται Πενία,
 χωρίς αυτήν δ'όν π'όπειται καμμά Μανδουσία.

Χωρίς αυτήν δ'όν εμπορείσ' να' κ'νης, κακομοίρη,
 όχι βασιέλο τής γραμμής, άλλ' όχ'ε τ'ερανήτ'η.
 Χωρίς αυτήν μηδ' Σαρατός, μηδ' Σαρατόσ' αυλάα,
 μήτε τ'ορφέι Μάνλιχρ και παρμεραλαα.

"Ω σ'ό, μεγάλη σ'ντροφός τής εθ'λ'οσ'ς Έλλάδος,
 όπου σου π'όπει, δέσπονα, χλωρός έλλας κ'ίδος,
 χαίρετα τό Ρωμ'αίνο, π'όποιος σ'ού μ'ας,
 και μόνον σ'υρβ'ελοσ' γενού και μόνον π'όποιος μ'ας.

"Η Πενία θαλέτ' άπ'όν Ρωμ'ηό Φαδουλά.

Θέλεισ', νέα Ρωμ'ηοσύνη, ν'έουσ' σ'όλιος δ'ντατός
 και τ'αμ'ετα για σ'τρατόσ';

Θέλεισ' τ' άναβ'η: 'Οιόμ'η'σ'ον χ'ονάδ'εις κορραός
 και τ'ός ν'έουσ' τ'ός άεραίος τ' άνασ'ήτ'η: έι ν'εουδ'η;
 τότε όίχ'ος παπαδ'έλλας σ'ντατ'άνουσ' να' π'ήσ'
 τής άκ'ριδ'εσ' τού Προδρόμου και τό μέλι τό κ'ηρόσ'.

Θέλεισ' τής Μανδουσίας τήν όδορομ'η'νη χ'όρασ'
 και τ'ός Τυδοδ'η'σ'εσ' να' όμ'έτ'η;

τότε θέλε φέρων γράφον
και πενιαν μετά δόξης.

Θέλεις πάντα ν' ανταναγίζης
μή στρατών ταρασσενούς;
τότε μήτε γρη νά βγάδης
μ' ὄση φτώχεια κ' ἄν τραβῆς.

Θέλεις γιά πολέμους δράσεις;
πρέπει πρώτα νά πενιάσης.
Θέλεις δόξα νά κτυπήσ;
πρέπει πρώτα νά γυθῆσ.

Πόθοι φιλέγοντες αιώνων
θέλεις νά μὴν πᾶν ἄμωνε;
τότε προσκολλησόν μόνον
εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Κότιε.

"Ὁ πόλεμος και πάντοτε κ' εἰς τοῖτον τὸν καιρὸν
εἶν' ἕνα πράγμα, φοῦ παιδιὰ, πολλὸν δαπανηρὸν.
Ἡ νίκης εἶναι πόλεμος ἢ πόλεμος φενγάλας
πάντα θυσίας χρήματος χρειάζεται μεγάλας.

Τὴν δόξα τὸν πολέμου και εἰς δὴν κερδίει
χωρὶς νά παραδέρη, χωρὶς ν' ἀνομαζῆ...
ὁ πλοῦτος μὲ τὴν δόξαν ποῦ δὲν συμβαδίζει,
κἂν πῆνα μετά δόξης, κἂν πλοῦτος ἀνομαζῆ.

"Ὅμως συχνὰ συμβαίνει,
Ρωμηὸν βασιανισμόν,
νὰ λέειν κ' ἢ δόξαι, νὰ λείπουν και τὴ πλοῦτη,
και μὲς ὁ' ἀπὸ τὸ γὰρ
κάθε ἔαρδ κεφάλι
νὰ γίνεται κοροκοῦ.

**Πρὸς Πενιὰν Φασουλῆς,
πολεμάρχου κορυδαλλῆς.**

"Ἀγαπητὴ μας δέσποινα και κορυδαλλοῦ κυρία,
καὶ μὲν και πάλιν τοὺς Ρωμηὸς μετὰ φιλοπατρῆας, κ' ἄν τὸν εἰς
καὶ μὲν γὰ τὸν πόλεμο τοὺς ἔχει πᾶσι φοῦτος,
θῆμος δὲν εἶναι δικαῖον
και δίχως ἔσθλον και Στρατῶν,
και δίχως τὰ προγράμματα τοῦ Κότιε τὰ κληρονομή.

και δίχως ἄλλους πόρους,
και δίχως ἄλλους φόρους,
ποῦ κάθε τόσο σκόλοπος τοὺς γίνοντ' ἐν σαρκί,
νὰ βγάλουν εἰσιτήρια τῆς δόξης διαρκῆ;

Τάχα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τρώμε και μυρτίκια
και νὰ 'ξοδεύωμ' ἐναντὶ γιὰ Μάνλιχε τουφέκια;
Και δὲν νομίζεις ἀρετὸν
παρὰ τοὺς τάφους μαχητῶν
λόγους ἐμμέτρους και πεισ τοὺς μονάχα ν' ἀπαγγέλωμεν,
μὰ πρέπει σάναι και καλά,
κ' ἂν μὲς λείπουν τὰ ψιλὰ,
τουφέκια Μάνλιχε κ' εἰμὲς πρὸς ὄπισθον νὰ θέλωμεν;

Ἄν εἶναι τάχα δυνατὸν μὲ στέκιαι τοῦ μυλιάρδου
ν' ἀνέλθωμεν πρὸς Ὀλυμπον, τὰς κορυφὰς τοῦ Σινάρδου;
Ἄν εἶναι τάχα δυνατὸν
χωρὶς νὰ γυμνωθῶμεν
μὲ παροπλίας μαχητῶν
καλὰ νὰ θερμανθῶμεν;

Ἐλεπ ἀπὸ κ' εὐίγηος κ' ἀρῶνος ἡρωῖα,
πλήρ' ἢ σκληρὰ Πενία
μὲ τόνον ἔλεπ πρὸς ἀπὸν;
ὄχι, δὲν εἶναι δυνατὸν.

Κ' ὁ Φασουλῆς ἀπελευθερῆς και ἀσέγγον ἑπτερὰ τὸν
ἔπηγε κάμποσα νερὰ νὰ πῆ' ὅπου Ζαχαράτου.

**Και καρπόδοις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίαις.**

"Υποδημοποιοῦν Γεωργίον τοῦ Στρατῆ,
ποῦ τῆς τέχνης τοῦ τὸ κάλλος μακροχρόνιον κρατεῖ,
βραβεύθη εἰς τὸς ἐπὶ δόξαις μὲ βραβεία, περιπατῆ
και μεγάλα και χαροῦ.
Κ' εὐχεται και εἰς τὴν εὐχῆ τέσσερα ποδάρια
μὴν γὰ νὰ παραγγέλλ' ὅταν Στρατῆ δευτὰ λογαρια.
Τὶ περιφνημα παποῦτονα, σπασὸς τὸ και λεπτὰ...
ἔε... δρόμος τοῦ Σκαίου κ' ἀπὸν τριανταπέντ.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ρωμηὸς» μας, παραλίπη παντοῦνα,
ἀπὸ μὲς τριάντα τρία και ὅταν δρόμος τοῦ Διδότου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

Εθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, Ἡνωτικὴ Τρά-
πεζα Limited, Τράπεζα Ἀθηνῶν, Τράπεζα
Βιομηχανικῆς Πιστεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1904 ἀρχαίαι ἐν ταῖς δυ-
εῖαι τῶν τε ἐν Ἀθήναις καταστημάτων και τῶν ἀπο-
καταστημάτων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν, ἐποδιαζόμε-
των ἀπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, ἢ πώλησις τῶν γραμ-
μικῶν τοῦ ὅπιδ τοῦ

ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1905
ΤΙΜΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Ἀπὸ γραμμάτια 1 μὲχρις 20 ὁρ. 3 ἑκάστον
• 21 • 100 • 2,88 •
• ἕνα τῶν 100 • 2,80 •

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Τῆς 2) 15 Ἰανουαρίου, 3) 16 Ἀπριλίου, 3) 16 Ἰ-
ουλίου και 1) 15 Ὀκτωβρίου 1905.

ΛΑΧΝΟΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ	ἄξια	ἄξια
1	ἔξ	100,000
1	»	25,000
1	ἔξ	10,000
3	5,000	15,000
5	1,000	5,000
411	ἔξ	41,000
578	ἔξ	28,000
1000	ἄλλοι	225,000

Ἐκ τῶν Γραφείων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν